

LIBČICKÉ KŘIŽOVANKY

časopis libčického občanského spolku LOS

ROČNÍK 7, ČÍSLO 2, LISTOPAD 2020

WWW.LIBCICKEKRIZOVATKY.CZ

Josef Čapek: Velká doktorská pohádka

obvykle si vedení města svého lékaře váží

Následující text nám se žádostí o uveřejnění zaslal libčický praktický lékař, MUDr. Josef Blecha. Rádi jeho prosbě vyhovujeme. Činíme tak v nekrácené podobě.

„Rada města se usnesla, že má starosta projednat řešení organizace čekání pacientů v ordinaci praktického lékaře,“ usnesla se 2. září rada města. Dodnes mě starosta nekontaktoval. Odmítá do ordinace přijít. O usnesení jsem se dozvěděl pouze z novin a z toho, že mi sestřička řekla, že ji starosta náhodně v obchodě osočil, že si lidé říkají, že někdy musí čekat před dveřmi ordinace. Pro starostu zřejmě vyřešeno. Tím, že se mnou ani nemluvil. A takhle je to od už od března. Ani náznak dobré vůle nebo nabídky pomoci, jak situaci lépe zvládnout. Jen se teď rada usnese, že má starosta zasáhnout do něčeho, čemu ani zbla nerozumí.

Máme jasná doporučení od Sdružení praktických lékařů potažmo České lékařské komory, krajského úřadu a od zdravotních pojišťoven. Rozhodně se tady nenudíme. Moji pacienti situaci chápou. Ani já z ní nejsem nadšený. Myslíte si, že nás baví být celý den v ústence, brýlích, eventuálně štítech, rukavicích, psát online žádanky, instruovat lidi s Covidem a trasovat je, protože to nikdo nedělá?

A to ani nemluví o tom, že vstupem za branku domu Letecká 111, jste na Mém pozemku, v Mém domě a v Mojí ordinaci. Soukromé vlastnictví. Jistě to znáte z řady developerských projektů členů rady, pro které váš Liběhrad a jeho satelity libčické „TOP09“ a „ANO“ odhlasovávají v té či oné verzi podporu z rozpočtu, který by jinak měl sloužit občanům celého města, nejen vašim straníkům.

Na jaře, když pandemie začala, se úřady uzavřely, včetně toho v Libčicích. Mne, jako lékaře zabezpečujícího zdravotní péči v Libčicích, starosta ani nikdo z města s konkrétní nabídkou pomoci vůbec nekontaktoval, v ničem nepomohl, nenabídl ochranné pomůcky, které město dostalo z krajského úřadu a mělo jich dostatek.

Na rozdíl od úřadu jsme ale já a mé zdravotní sestry samozřejmě pracovali dál, jak nejlépe jsme mohli. Před otevřením ordinace jsem musel jezdit do Jílového, do centra vydávání ochranných pomůcek, kde jsme dostali na ordinaci slovy jeden respirátor a tři obyčejné roušky na

pokračování na straně 2 >>

Přijďte, nebudete litovat

Čas od času vypukne na libčickém facebooku diskuse na téma místní politiky. Naposledy na začátku října, kdy jeden náš spoluobčan reagoval na obsah radničního věstníku, tedy Libčických novin. Text to byl velmi kritický i inspirativní, myslím pro všechny zastupitele, bez rozdílu názorové příslušnosti. Postupem času se pod ním nashromáždila úctyhodná padesátka komentářů. Jak to tak bývá, byly různorodé. Jeden příspěvatel minil, že Libčické noviny si přestaly hrát na neutrální. Jedna občanka zase napsala, že ji LN nejdřív dost naštvaly, ale že je vlastně za ně moc ráda, protože každý si může udělat obrázek. Jiný pán konstatoval, že se mu sice nelíbil ani článek LOSu (o zrušení výboru pro rozvoj města), ale aby tři členové z pěti sami napsali, že výbor nic nedělá a proto ho ruší je podle jeho názoru „opravdu síla“. Diskuse byla i o tom, zda opozice se musí s koalicí dohodnout, nebo zda je její role někde jinde. Nechyběly ani technické připomínky k problémům distribuce Libčických novin. Prostě diskuse byla na libčické poměry široká, různorodá, ale slušná.

Co mne však hodně zaujalo, byla pasáž původního textu, v níž ten, který to celé vyprovokoval, napsal zastupitelům, že žádného z nich osobně nezná. V tom je podle mne také kus problému. Kromě zastupitelstva, které mělo na pořadu libčickou školu a účastnilo se ho asi sedmdesát občanů, na jednání zastupitelstva chodí jen jednotlivci. Tak tomu bylo i na zářijovém jednání, kde se odehrálo rušení zmíněného výboru, kde koalice odmítla informovat o způsobu řešení ve škole a kde se probírala situace, jak skrze kontrolní výbor koaliční radní kontrolují sami sebe. A také kde diletantský a přezíravý přístup řídicího schůze vedl k tomu, že jednání zastupitelstva se s tožným programem za pár týdnů muselo opakovat.

Chodit na zastupitelstvo není ztráta času, je to poučné.

Petr Schönfeld

Obvykle si vedení města svého lékaře váží

...dokončení ze strany 1

tyden, zatímco město bylo vy-baveno dostatečně. Štíty jsme dostali od firmy Průša 3D tisk zdarma, desinfekci jsme sháněli obtížně, i když ji vyráběli hasiči, za což jim patří dík. Nikdo z rady města si na nás nevzpomněl, i když do mé ordinace chodí. Mimochodem, prozatím jsem utratil 50 000 Kč za ochranné prostředky, které nám nikdo neproplatí.

A teď se rada usnese, že má starosta řešit organizaci čekání pacientů. Nehoráznost. Inu, v nouzi poznáš přítele. Tak vypadá jednání městského úřadu, v jehož čele stojí již skoro tři období pan starosta Bartoš, z toho druhé dvě období jen jeho Liběhrad. O satelitech TOP09 a ANO se nemá cenu vyjadřovat, vznikly jen pro volby.

Za tu dobu se mnoho změnilo, když tu Liběhrad zavedl vládu strachu, vyhrožování, šikany, udávání, fízlování, kontroly nad vším jako za hluboké totality. Příště můžete na radnici řešit, že vedle v obchodě mají chléb, který vám nechutná, pivo, které nepění nebo zmrzlinu, která teče, a odhlasovat to na radě města. Tak jako za komunismu před rokem 1989.

Pana starostu i další z rady rád ve své ordinaci uvidím, protože jsem nikdy nedělal a nebudu dělat rozdíly u pacientů, jaký je kdo člověk. Bohatý či chudý, z koalice či opozice, Turek nebo Žid. Ale toto byla nejhnusnější věc v životě, kterou jsem zatím zažil. V Libčicích od představitelů vedení města.

V každém jiném městečku či vesnici svému lékaři pomáhají, stávající vedení Libčic jím jen opovrhne. Nejenže jste mě nikdo z města nepomohl vybudovat ordinaci, finančně nepřišli nebo třeba jen nepomohli přestěhovat se z kulturního domu, který se v té době prodal. Opak mi město napařilo pokutu za to, že dávám věci do kontejneru, protože nemám vlastní popelnici. I když jsem ji v kulturním domě měl. Vy nejste ani schopni namalovat žlutou čáru na chodník, o kterou jsem 3x řekl panu Čermákovi, aby tam lidé neparkovali a mohl tam zastavit vůz rychlé zdravotnické pomoci.

A proč to všechno píšou? Protože nemám jiné cesty se bránit. Manipulaci s lidmi umí vedení města dokonale. Budte si jisti, že tomuto vedení města na lidech záleží jenom před volbami, aby mohli pokračovat ve svých developerských projektech.

Posílení sítí, kanalizace, vody, elektřiny nad koupaliště za naše peníze? Co se děje tady, je naprosto neuvěřitelné a skandální.

Pokud lidé sledovali předvolební klipy do voleb do Středočeského kraje, bylo to až do očí bijící. Martin Kupka jako lídr ODS prezentoval i svoje Líbeznice – nádherné město, stejně tak jako Mnichovice Petry Peckové za STAN, budoucí hejtmanky. Kde se starosta stará o lidi a ne sebe a svoje spolustraníky, tam obec vzkvétá.

V Libčicích jsem 20 let. První období za starostování paní Ing. Chrtové, druhé období již s Liběhradem, ale ještě s Bc. Štětovou a lidmi, kteří jsou dnes LOS, to se s městem něco dělo, proměňovalo se k lepšímu, vzkvétalo. Vzniklo Oranžové hřiště, zateplení školky, připravila se řada dalších staveb a projektů, které další zastupitelstvo jen dokončilo, ale nové už nezačalo.

V těch dvou posledních obdobích, jenom s Liběhradem, nemáme Líbeznice ani Mnichovice, ale máme takový náš malý Okres na severu se soudruhým tajemníkem Pláteníkem.

Všude se jen betonuje, čemuž radnice vzletně říká investice. Ne to opravdu nejsou investice – pouhé opravy a údržba. Pokud se tady ve městě do něčeho investuje, tak směrem k developerským projektům soukromých osob.

Ať se jednalo o sítě a asfalt k soukromému komplexu Ke Studánkám, který měl být původně resortem – samostatným a odděleným od zbytku města, bez přístupu ostatních lidí. Pak ale přišla finanční krize, peníze investorům došly, pozemky se neprodávaly. A tak přispěchalo město a dostavělo silnice za peníze všech občanů, do kapes majitelů zasíťovaných pozemků. Tam to začalo a zjistilo se, že to prochází. Investor-majitel a zároveň radní, dobrý model.

Tak proč to nezopakovat ještě několikrát? Peníze mohly být využity jinak, třeba jako finance na Dům s pečovatelskou službou v místě seřadiště, dokud to byl ještě pozemek města. Nakonec byl pozemek prodán za tak malé peníze, za které by si ho rád koupil každý z libčických spoluobčanů. Za tak nízkou cenu se pozemek v Libčicích normálně sehnat nedal. Vím o tom své, když jsem stěhoval ordinaci.

Starostovi jsem tenkrát řekl, že by město mělo být majitelem budoucího zařízení. Nemusí ho provozovat, ale jako majitel by město mělo vliv na to, kolik lidí z Libčic by zařízení mohlo využít. Ale ne, město již mělo jiný záměr, starosta jen blůfoval. Za dva dny Liběhrad v zastupitelstvu protlačil prodej pozemku, který byl původně v odpočinkové zóně, firmě RHG Roztoky. Tím ztratilo vliv a žádný občan z Libčic nebude mít žádný přednostní právo.

Bude tam sociálně-zdravotní zařízení, pravili za RHG. A muselo se tenkrát prodat v úžasném spěchu, protože by si to RHG „mohlo rozmyslet“. Inu, máme více než pět let poté a nic se nestaví, nic se neděje a nikdo ani pořádně neví, co tam má vzniknout.

Ale nezoufejme. Až se tam jednou něco začne stavět, bude to standardní Alzheimer centrum podpořené penězi z EU i od státu. Takové, kde jednolůžkový pokoj stojí měsíčně kolem 35 000 korun a dvoulůžkový cca 25 000 Kč.

Mohlo to být jinak. To by ale město muselo chtít. Ale on Liběhrad nechce. Nechce, aby kvůli osmdesátiprocentní dotaci muselo proběhnout standardní výběrové řízení na stavební práce a na provozovatele, protože pak by je čekala externí kontrola.

Poslední snad jsou ty „investice“ do parkovišť. Ano, parkoviště jsou nutná, aut přibývá, jsou

jich plné ulice, je jich plno kolem vlakových nádraží. Takže se v Letkách porazily nádherné břízy, chraňme zeleň! a buduje se betonové parkoviště nad domem, do kterého poteče voda při tání sněhu nebo průtrží mračen. A to nemluvíme o likvidaci části zahrádek v Letkách u kolejí na stavbu dalšího parkoviště.

Nebojte, včas se dozvíme, že to město staví proto, aby lidé, kteří jedou na vlak, měli kde zaparkovat. Kouzlo je v detailu. Nový obrovský dům v Letkách musí mít dle zákona parkovací místa. Ale kde je vzít? Lidé, místo toho, aby se z domu dívali do zeleně a na břízy, uvidí jen auta a nad nimi cestu, tedy zase auta. A takhle si tu žijeme.

Pane starosto, pánové radní, žádnou pomoc nebo podporu už od Vás dávno nečekám. Na to Vás už moc dobře znám. Jenom Vás prosím – alespoň teď – dělejte to, co vám jde nejlíp, to jest nedělejte nic. Nechte nás v klidu pomáhat lidem, kteří to teď potřebují ještě trochu víc než obvykle. Je to naše práce, naše poslání a můžete mi věřit, že ji děláme jak nejlépe to v dané situaci lze.

Vy, pane starosto, nejste ani schopni lidem vysvětlit, že to jinak nejde a že to takto funguje v ordinacích v celé republice. Nejste schopni postavit se lidem čelem. Místo toho dál i v této situaci hrajete nějakou podivnou politickou hru. Místo, abyste nabídli pomoc, jenom děláte, že něco děláte, protože máte pocit, že vám to pomůže v dalších volbách. Jak laciné.

Pokud byste chtěli lidem skutečně pomoci, můžete začít těm starším nakupovat a rozvážet, aby nemuseli zbytečně chodit mezi lidi. Vy si ale teď opět zamknete úřad. Tak jako na jaře nebudete dělat nic. Otevřete na dva-krát-pět směšných hodin a ještě se budete potit strachy.

Asi si neuvědomujete, že když se nakazím Covidem, budu minimálně 14 dní doma, sestry v karanténě. Pak tedy požádám vás a ostatní z radnice, aby šli místo nás, když jste tak nepostradatelní a nenahraditelní.

Na závěr mi dovoluji jedinou věc. Chtěl bych tímto požádat, a v celku i poprosit, ženu, které si nesmírně vážím, považuji ji za vzdělanou a inteligentní, paní Ing. Zuzanu Bělohorskou, aby rezignovala na svůj post na radnici. Pro ně, pro Liběhrad, jste pouhá zveďačka ruky. Nevěřím, že se zúčastňujete toho, co se na radnici děje. Odpovědnost ale nakonec půjde i za vámi. Píšu to se vzpomínkou na svojí předchozí zdravotní sestřičku Martu, usměvavou, pracovitou, obětavou. I ona se nechala Liběhradem zlákat. Po zhnusení z prvního období kandidovat odmítla a ostatní z radnice ji přestali zdravít.

Jsem tu dvacet let a mohu srovnávat. Každý den vidím nepravosti, které vyvrcholily útokem na mne a na moje velmi obětavé a pracovité sestřičky.

S úctou ke všem obyvatelům Libčic a s přáním pevného zdraví

Váš současný,
minulý nebo budoucí
praktický lékař Josef Blecha

V síti po filmu v síti

V pátek 2. října jsme v kině Kotelna promítali hned třikrát: večerní představení filmu Šarlatán bylo vcelku konvenční, ale další dvě projekce byly svým způsobem průlomové. A to šlo přitom o jeden film.

Nejprve jsme dopoledne po dohodě s vedením libčické základní školy promítli pro více než 40 dětí z vyšších ročníků film V síti, a to verzi pro teenagery od 12 let. Doufáme, že se dětem promítání líbilo a rádi na tento první společný projekt navážeme.

Týž film byl na programu ještě navečer. Na druhou projekci dorazilo asi 30 lidí všech věkových kategorií. Film měl však neobvyklou dohru: na poslední chvíli se nám povedlo domluvit videokonferenci s jednou z hlavních hrdinek, herečkou Terezą Těžkou. Když se ozval vytáček tón programu Skype,

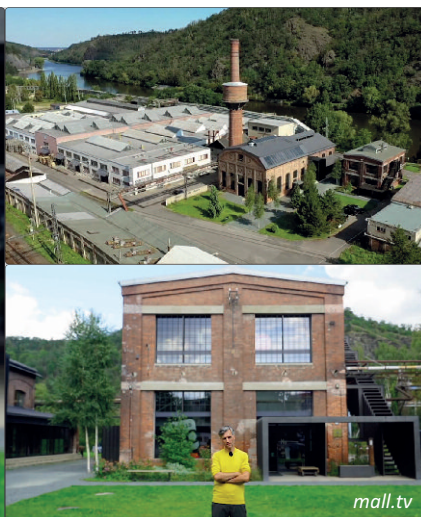
kteřý zazníval po celý film, a na plátně se objevila herečka, již jsme předtím hodinu sledovali na plátně, dostali jsme se doslova přímo do světa filmu. Tereza

Těžká pak necelou hodinu trpělivě a velice zajímavě odpovídala na dotazy z publika.

Rychlá improvizace, kterou jsme reagovali mimo jiné na problémy s účastí živých osobností v časech protiepidemických opatření, dopadla na výbornou. Celý pod-

večer zakončil upřímný potlesk, nesoucí se po síti až do obýváku milého hosta.

Jaroslav Richter

Adam Gebrian si přijel prohlédnout uhelný mlýn a Kotelnu

Máte rádi Libčice? Žijete tu rádi a jste na ně hrdí? Pak máte o důvod víc, jsme totiž „v televizi“! Ani jsme pro to nemuseli udělat žádný průšvih.

Známý propagátor a kritik architektury Adam Gebrian k nám do Libčic přijel natočit další díl svého projektu „Překvapivé stavby“ (14. 10. '20), který najdete na stránkách www.mall.tv.

Do hledáčku respektované a rozsáhlé série o nejzajímavějších architektonických počinech jsme se dostali zásluhou Patrika Hoffmana a především jeho citlivé rekonstrukce Uhelného mlýna a přilehlé Kotelny v areálu šroubáren.

Pevně doufám, že za pár posledních let od otevření si už do Kotelny nebo Mlýna našel cestu

každý kovaný Libčičan – na trhy, do kina, na výstavu nebo třeba letos v létě na černou „uhelnou“ zmrzlinu... A tak vám Gebrianův pořad může posloužit jako nový pohled na věc, nebo doplnění informací a souvislostí.

A pokud jste se tam ještě nedostali, vydejte se hned, jak to zase bude možné. Přehled akcí najdete třeba na stránkách www.arto.to

Berme pořad jako potvrzení, že jsme si svůj domov vybrali dobře, protože žijeme v zajímavém městě s dlouhou historií zasazeném do kouzelné přírody na břehu Vltavy.

Tak přeji příjemné koukání.

Marek Coufal

Libčice mají krajskou zastupitelku

Stalo se tak zásluhou ODS, která si v letošních krajských volbách výrazně polepšila a získala 16 mandátů. Libčice se mohou radovat, protože právě ten poslední 16. mandát putuje k nám.

16. krajským zastupitelem se za ODS stává paní Ilona Chrtová, bývalá starostka Libčic, následně náš dlouholetý opoziční kolega.

My paní Iloně tímto ještě jednou gratulujeme. Těšíme se, že o nás na kraji bude - samozřejmě jen v dobrém - mnohem víc slyšet. (red)

z deníku zastupitele

Toto je zkrácená verze „Deníku zastupitele“, souhrn událostí od března do října 2020. V plné podobě tento deník naleznete na www.libcickekrizovatky.cz

Zastupitelé za LOS

Ilona Ptáčková, Petra Pelešková,
Marek Coufal, Petr Schönhofeld,
Roman Šebl a Jana Márová.

↓ Březen 2020 ↓

16. 3. V souvislosti s pandemií koronaviru žádá vedení města předsedy výborů a komisí, aby po dobu karanténních opatření neplánovali jednání svých skupin.

23. 3. Konečně jsme obdrželi vyžádané přehledy přijatých usnesení zastupitelstva města a rady města.

↓ Duben 2020 ↓

2. 4. Koronavirus posouvá veřejné zasedání zastupitelstva města č. 12/2020 z 15. 4. na neurčito. Nakonec je spolu se zasedáním plánovaným na 17. 6. přesunuto na 10. června.

8. 4. Aktivně pracujeme pro vyhlášení soutěže na úpravy náměstí Svobody. Petra, členka komise, zasílá své návrhy na nezávislé členy hodnotící komise (odborníky, architektky).

↓ Květen 2020 ↓

11. 5. Předáváme radě města další podnět k obnově pěších stezek od Lucie Richterové. Předchozí vzala rada „na vědomí“, tentokrát neudělala ani to.

15. 5. Petra žádá tajemníka o poskytnutí studií, které byly podkladem ve výběrových řízeních na inženýrské síti v Hašlerově ulici a na adaptaci domu č. p. 54 (školní družina). Důrazně se musíme připomenout o 10 dní později. Vše bude ještě pokračování.

25. 5. S Mgr. Hrachovcovou řešíme omezení plochy v Libčických novinách pro prezentaci akcí spolků. Statut prostor omezuje na 1/4 strany na spolek. Nezohledňuje počet pořádaných akcí. Záměrně trestá aktivní spolky. Noviny mají informovat občany Libčic. Komu takové omezení prospěje?

28. 5. Petra posílá připomínku k zadání studie dopravy v klidu na území Libčic. Marek v rámci finančního úboru rozjízdy jednání o důsledcích propadu rozpočtu vlivem protikoronavirových „opatření“.

29. 5. Požádali jsme o doplnění programu zasedání zastupitelstva o 2 body ke krizi v základní škole. Rada oba chybějící body zařadila do programu.

↓ Červen 2020 ↓

3. 6. Na pracovním setkání zastupitelů k architektonické soutěži Nové centrum Libčic byla předjednána dohoda na kompromisu v zadání. Ten má dát soutěžícím víc volnosti v návrhu řešení, pokud se rozhodnou prohodit funkce nové a stávající budovy. Toto je později do zadávacích dokumentů zaneseno velmi ledabyly a vágně.

9. 6. Bod „Architektonická soutěž“ stažen z programu zastupitelstva č. 12. Městu se

pokračování na straně 5 >>

„Oázou klidu a jistoty,“ rozhovor s Mgr. Šárkou Trískovou, ředitelkou ZŠ a MŠ Pod Budčí v Zákolanech

Další zajímavou osobnost ve vedení základní školy jsme našli v Zákolanech. Šárka Trísková je tu ředitelkou mateřské a základní školy třetím rokem a stejnou dobu také několik dětí z Libčic zákolanskou školu navštěvuje. Od rozhovoru v minulých Libčických křížovkách (tázali jsme paní ředitelku ZŠ ve Velkých Přílepech) uběhlo sice už půl roku, obecná situace v českých školách se ale od té doby příliš nezklidnila. S paní ředitelkou Šárkou jsme se tvář v tvář nepotkali, vyměnili jsme si jen pár mailů, a to v náročném týdnu těsně po zavedení distanční výuky na prvních stupních základních škol. Paní ředitelka na mou prosbu zodpovědět pár otázek do místního tisku vydávaného občanským spolkem vyhověla obratem, s dovětkem, že jí bude ctí.

Zákolanská škola se stala oblíbenou alternativou pro rodiče dětí z Libčic. Čím to je? Tušíte, proč si libčičtí vybírají právě vaši školu? Je něčím specifická?

Naše škola neakcentuje srovnávání žáků, které je obsaženo ve známkách. Vnímáme, že pro samotné učení a rozvoj dítěte je mnohem podstatnější motivace a současné porozumění tomu, proč nebyl výsledek výborný a co udělat pro to, aby příště byl lepší.

Snažíme se vytvářet příznivé klima, kde si všichni pomáhají, kde se žák nemusí bát udělat chybu a kde má možnosti volby a různých řešení. Opravdu individuálně přistupujeme k dětem.

Usilujeme o kreativní vzdělávání a v tomto ohledu již několik let spolupracujeme se Společností pro kreativitu ve vzdělávání.

Jsmo zapojeni do Systému podpory profesního rozvoje učitelů a ředitelů, který zajišťuje Národní pedagogický institut.

Nepodceňujeme prvky projevů nežádoucího chování mezi dětmi ve škole i mimo budovu školy.

Je větší počet žáků ve škole a rozšiřující se komunita rodičů pro školu spíše výhodou nebo v tom vidíte i nějaká úskalí?

Osobně vnímám nárůst počtu žáků a širší komunitu rodičů pro školu jako velmi obohacující. V tomto školním roce evidujeme 80 dětí v prezenční formě docházky a 30 dětí na domácí škole. Od 1. září se nám podařilo navýšit kapacitu školy na 120 dětí.

U tohoto počtu bychom však s ohledem na velikost budovy a udržení menšího počtu žáků ve třídě v budoucnu rádi zůstali.

Základní škola by se měla opírat o spolupráci zřizovatele, vedení školy a rodičů. Souhlasíte s tím? Jak tato spolupráce funguje u vás?

Určitě hodnotím spolupráci zřizovatele, vedení školy a rodičů jako velmi důležitou. Jsem vděčná za výraznou finanční i organizační podporu paní starostky Zákolan PhDr. Lucie Wittlichové i celého zastupitelstva, kterou škole věnuji.

V prostředí naší školy hraje rovněž důležitou roli Sdružení rodičů a přátel školy i volnočasový klub „Děti v akci“. Nejedná se pouze o formální spolupráci. Rodiče se na akcích a fungování školy také aktivně podílí.

Ředitel malé školy sedí na mnoha židlích, má mnoho zodpovědností. Kterou z rolí ředitele školy považujete za tu nejdůležitější?

Ředitel školy by měl vedle řízení pedagogického procesu najít prostor pro dostatečnou komunikaci se žáky, pedagogy i rodiči. Důležitý je empatický a pokorný přístup při řešení konfliktních situací.

Navenek působí škola pohodově a klidně, stejně tak i vztahy v učitelském sboru. Je to tak i zevnitř a pokud ano, co za tím stojí?

Opravdu jsem vděčná za kolegy, se kterými zde pracuji. Mnozí tu nejdříve začínali jako asistenti pedagoga. Jejich krásný přístup k dětem a chuť pracovat na sobě mě přesvědčil, že budou ti praví jako učitelé. Asi jsem měla i velké štěstí, ale jsou z nich výborní pedagogové.

Mám radost, že se v naší škole podařilo vytvořit stabilní učitelský sbor i výborně fungující

provozní úsek. Veškeré změny personálu v posledních letech byly dány pouze odchody na mateřskou dovolenou a do starobního důchodu.

Ve škole působíte třetím rokem. Daří se vám uskutečňovat představy, se kterými jste do zákolanské školy vstupovala?

Minimálně tři roky ve škole potřebujete, aby se nějaké změny začaly projevovat. Jsem potěšena, jakým směrem se škola ubírá. Je tu před námi však ještě mnoho práce.

Celé školství prochází obrovskou a nečekanou zkouškou. Jak se s ní vaše škola zvládá vyrovnat?

Všechny tyto změny přiměly více se zamýšlet, co je při výuce důležité, co by se měli žáci skutečně dobře naučit a s čím by měli být nanejvýš seznámeni.

Potěšilo nás, že se naši žáci mohli v září vydat na školu v přírodě. Tento pobyt tak posloužil trochu jako adaptační kurz po nucené přestávce ve druhém pololetí loňského školního roku.

Snažíme se být i v této turbulentní době pro žáky i rodiče předvídatelní a čitelní ohledně fungování školy a distanční výuky.

Škola by nyní měla pro děti i jejich okolí představit „oázu klidu a jistoty“.

*Tereza Nehasilová
se ptala Mgr. Šárky Trískové*

Nad Libčicemi vyrostla jurta!

Patří Kulíškům, pojd'te s námi na návštěvu.

Už dvakrát za dobu své existence, která se v Libčicích píše od roku 2014, Kulíšek změnil své zázemí. Poté, co se přestěhoval na louku pod Chýnovským hájem a zaparkoval tam svou maringotku, kde děti přespávají, využíval léta zázemí spřízněné rodiny Babkových.

Pokud netušíte, co je lesní klub Kulíšek, tak vězte, že je to vlastně lesní mateřská škola, která dětem poskytuje předškolní vzdělávání a to převážně venku, v přírodě.

Už delší dobu jsme uvažovali, jak své fungování opět vylepšit, pandemie vše urychlila. Najednou se nám už využívání soukromé zahrady nejevilo tak dobré a ani jsme nechtěli ohrožovat domácí. Rozhodli jsme se proto zařídit nové zázemí.

Bez grantu a dotací

Měli jsme štěstí, protože jsme dostali nabídku na koupi repasované jurty. Na její pořízení jsme nezískali žádný grant, ale půjčili nám rodiče dětí, které Kulíšek navštěvují.

Moc jsme se těšili, že v jurtě zahájíme nový školní rok. Její sestavování ale nabralo zpoždění, a tak jsme rok načali o něco dobrodružněji - celý den venku. Nikomu to ale nevadilo, počasí nám přálo a v lese bylo příjemné.

Konečně v jurtě

Teprve třetí zářijový týden jsme se začali stěhovat do jurty a naplno si ji užívat. Kruhový tvar

místnosti lidi vevnitř stmeluje a působí velice útulným dojmem. Přináší ale i těžkosti - běžný nábytek ctí pravé úhly a je určen do čtyřstěnných prostor...

A tady s pomocí přispěchala firma Devoto. Vyrobita zaoblenou kuchyňskou desku a lavici do šatny. Děk patří i Vaškovi Zavřelovi, který vyrobil stolečky sestavitelné do půlkruhového tvaru.

V novém zázemí se nám s dětmi pracuje skvěle. Získali jsme velkorysý prostor u stolečků i místo na podlaze pro práci v kruhu.

Jediný mužský člen učitelského týmu, Dominik, vyrobil báječnou koupelnu a spoustu dalších užitečných věcí. Přestože jsme lesní klub a děti máme často zabahněné, dokážeme si je umýt. Naše děti si myjí ručičky pod tekoucí teplou vodou z termosu. Vodu teď navíc doplňuje i desinfekční mýdlo.

Náš denní program

Ráno se scházíme venku, celé dopoledne trávíme v přírodě a do jurty se vracíme na oběd. Pobyt venku snižuje možnost přenosu nakažlivých nemocí, což v těchto časech každý ocení.

Chceme, aby náš program byl protíváhou k čím dál delšímu času, který děti tráví vsedě v zajetí informačních technologií.

A doufáme, že právě to se nám s naší novou jurtou bude dařit ještě líp.

Eva Víšková,

koordinátorka LK Kulíšek Libčice

...pokračování „Z deníku zastupitele“

nepodařilo připravit potřebné dokumenty. Objevily se problémy s pozemky pod městskou knihovnou.

10. 6. Na 12. zasedání zastupitelstva se kvůli našemu bodu „Informace k situaci v ZŠ“ dostavilo více jak 70 rodičů. Pozvána byla i ředitelka ZŠ. Ta se omluvila a zaslala jen své prohlášení. Neposlala za sebe ani jiného zástupce školy. Atmosféra v sále byla zjitřená.

23. 6. Ohradili jsme se proti zápisu rady města č. 12/2020. Rada města totiž rozhodla o přidělení veřejné zakázky i přesto, že výběrová komise doporučila její zrušení a stejné stanovisko zaujal i finanční výbor.

Navíc prověření zakázky dostal za úkol i kontrolní výbor. Bylo by tedy dobré počkat na jeho vyjádření.

24. 6. Využili jsme pozvánku a Roman, Marek s Petrem jdou na valnou hromadu TJ Sokol.

↓ červenec 2020 ↓

8. 7. Roman zaslal Českým drahám naše sesbírané připomínky k návrhu jízdního řádu. Nabídlí jsme spoluobčanům možnost připojit svůj podpis, čehož veřejnost využila.

17. 7. Narychlo se chystá výběrové řízení na nového ředitele školy. Radě města posíláme podnět, aby do výběrové komise nenominovala pány Bartoše a Penízka. Oba mají na krizi školy významný podíl. O 10 dní později se ze zápisu dozvídáme, že právě tito dva se do komise nominovali.

↓ srpen 2020 ↓

6. 8. Petra svolala jednání výboru rozvoje města. Nekonal se z důvodu neúčasti 3 jeho členů, shodou okolností radních města.

21. 8. Chystá se velký externí audit hospodaření základní školy. Marek v rámci finančního výboru pomáhá vybrat auditory k oslovení do výběrového řízení.

↓ září 2020 ↓

7. 9. Jednání finančního výboru proběhlo jen korespondenčně. Marek během něj navrhuje zrušit peníze pro některé ne zcela potřebné projekty a připravit se na možný razantní výpadek příjmů obce.

8. 9. Zápis rady města konstatuje, že v řízení na nového ředitele komise nevybrala žádného z kandidátů.

Asi je to lepší, než kdyby měl pan Bartoš stejně šťastnou ruku jako v případě paní Raveane (ZŠ) a pana Filka (ZUŠ).

15. 9. Náhradní jednání výboru rozvoje města. Petra se dozvídá, že příprava pravidel pro developery začne od začátku. Připraví je starosta. Utekl rok, pravidla se opět posouvají do nedohledna.

16. 9. Proběhlo 13. zasedání zastupitelstva města. Protože odstoupil doyen libčické radnice Vladimír Urbánek, program zahajuje starosta a nový zastupitel Vladimír Douša skládáním slibu.

Během celého jednání jsme vždy přehlasování 8 hlasy. Nedostalo se na školu. Architektonická soutěž je schválena bez ohledu na naše připomínky. Zrušen výbor rozvoje města, protože prý neměl výsledky.

pokračování na straně 7 >>

sokolové učinili významný krok k nové hale

Rozvrh stávající sokolovny praská ve švech. Potřeby ZŠ a jednotlivých oddílů TJ Sokol začínají převyšovat kapacitu a zájemci o pronájem sokolovny, kteří už jsou takzvaně „navíc“, nemohou být uspokojeni - v rozvrhu sokolovny totiž už pro ně není žádná volná hodina. Navíc je Sokol v posledních letech úspěšný v náboru nových členů - dětí a mládeže. Tlak bude sílit.

Nová sportovní hala se jako téma objevila snad úplně ve všech volebních plánech před posledními komunálními volbami na podzim 2018.

Ani s hlasy potřebnými pro schválení financí na vypracování studie problém nenastal. Na tom, že naše město novou sportovní halu potřebuje, zkrátka panuje obecná shoda.

Jak na to? sokolové převedou majetek na město

Významný krok k uskutečnění výstavby nové haly udělali sokolové ještě před začátkem prázdnin a i nadále nepolevují.

24. června proběhla valná hromada a členové Sokola na ní odhlasovali usnesení, že majetek TJ Sokol Libčice nad Vltavou může být převeden na město. Podmínkou převodu bude zachování práv TJ Sokol užívat celý areál a také vrácení darovaného majetku, pokud k výstavbě nedojde do jasně stanoveného termínu. Nešlo o jednoduché rozhodnutí. Převedení se týká budovy

současné sokolovny, tenisový kurtů, venkovního hřiště i s pozemky - majetku oceněného na 12,4 miliónu korun. Sokol tak dává jasně najevo své odhodlání a touhu po nové hale.

Ted' je řada na městu

Rozhodnutí převést majetek má zabránit vzniku majetkového propletence, kdy investorem haly by bylo město a stavělo by na pozemcích Sokola. Neméně důležitou bude smlouva o spolupráci, kterou vedení města a výbor TJ Sokol připravují. Ta by měla zajistit práva Sokola na užívání sportoviště i budoucí provoz areálu.

O peníze jde především

Vše je reálné, dokud nepřijde řeč na peníze. Existují tři možnosti, jak halu za 50 miliónů korun profinancovat: dotace, úvěr nebo vlastní prostředky města, v různých kombinacích.

Vhodný dotační titul zatím není na obzoru. Spolehat jen na něj by mohlo vést k nekonečným odkladům. A to není žádoucí. Přesto se musí Sokol i město o získání dotace intenzivně pokoušet.

Zbývající dvě možnosti financování totiž znamenají dlouhodobou zátěž pro městský rozpočet. Bez jistoty, že všichni zúčastnění udělali pro získání dotace maximum, by nebylo odpovědné město takto zatížit.

Přesto je třeba už teď prověřit i varianty „úvěr“ a s „použitím vlastních prostředků“. Je třeba zhodnotit jejich dopad na městskou pokladnu i na další investice v navazujících letech.

Teprve podrobná analýza společně s aktuální znalostí situace ohledně možných dotací bude dostatečným podkladem pro volbu správné varianty vedoucí k potvrzení, že město halu chce a je si vědomo podmínek a ceny.

Jak to vidí LOS

My, zastupitelé za Libčický občanský spolek LOS, dáváme sportovní halu v pomyslném žebříčku investic na samý vrchol. Sokolská hala může sloužit všem - od nejmenších po nejstarší. Může být spásou i pro místní kulturu - s využitím prostoru současné sokolovny.

Proto jsme připraveni zapojit se svými podněty, návrhy, připomínkami a samozřejmě i svými zastupitelskými hlasy.

Těší nás, že Sokol je po celou dobu příprav velmi otevřený v podávání informací o svém postupu. Že vnímá celý projekt jako celolibčický, který nelze vynucovat silou a zákulisními kličkami. Že reaguje na připomínky, že o ně jeví aktivní zájem, přemýšlí o nich a snaží se s nimi dál pracovat. Přejeme Sokolům i nám všem úspěch i štěstí k zisku dotační podpory.

zastupitelé LOS

Šťěstí v neštěstí...

...měla libčická škola v poslední době určitě minimálně dvakrát.

Jaké „neštěstí“?

Do neštěstí školu stahovalo neodborné vedení bývalou ředitelkou, loni mohutně podporované jejím zástupcem. Přispělo i vedení města, které přes výzvy z řad rodičů odmítalo problémy řešit. A tak nakonec školu opustila řada zkušených pedagogů. Ztratili naději na nápravu. Chaos nebyl pouze v komunikaci mezi ředitelkou a rodiči, vládl celé škole.

Ač chyby byly evidentní, vedení města drželo nad paní ředitelkou ochrannou ruku, vyplácelo jí odměny. K nápravě přistoupilo čistě formálně - jen ať je klid! Vše měla vyřešit

nová „konceptce“ sepsaná paní ředitelkou. Selhala i v tom. Na vše měla několik měsíců, přesto opisovala. Opisování na základní škole? Možná k zasmání, kdyby to nebylo tak vážné.

Jak se počítá štěstí?

A pak se v onom neštěstí na libčickou školu usmálo první štěstí. Paní ředitelka rezignovala. Ne proto, že by pochopila, že neumí svou práci. Jak se ukázalo, **celou dobu dokládala potřebné vzdělání padělaným vysokoškolským diplomem.** To bude vysvětlovat v trestním řízení.

A přišlo druhé štěstí. Dočasněho vedení se s odvahou ujmul na škole čerstvě příchozí pan učitel František Bahenský. Neuspěl v narychlo vyhlášeném konkurzu - zatím mu chybí praxe.

Přesto i nadále zůstává v pozici pověřeného ředitele.

Daří se mu. Uznání zasluhuje už jen za to, že v září - při zoufalém personálním nedostatku - vůbec dokázal školu otevřít. I proto věříme, že je škola alespoň dočasně v dobrých rukou. Nedostatek kvalifikovaných pedagogů školu trápí dál, každý dobrý tip přijde vhod.

I nadále držíme libčické škole palce. Poslední rok zakusila spoustu špatného. Snad se vše v dobré obrací a škola se již brzy stane místem, kam budou rády chodit děti a s důvěrou je tam budou posílat i jejich rodiče.

(red)

V čem spočívá starostovo opakované porušení pravidel města?

Jako zastupitelé Libčického občanského spolku LOS jsme na jednání zastupitelstva 10. června iniciovali pověření kontrolního výboru úkolem zjistit, zda nebyla v roce 2019 porušena pravidla města při zadávání veřejných zakázek, konkrétně u zakázek na projekty a studie v daném roce.

Nález kontrolního výboru

Kontrolní výbor na jednání zastupitelstva konaného 16. 9. 2020 konstatoval, že v usneseních rady města není zmíněno, že by starosta informoval radu města o přidělení několika zakázek na projekty a studie v kontrolovaném roce. Jednalo se o tyto čtyři zakázky:

- * studie sítě Pod Hrádkem, Hašlerova s cenou 153 670,- včetně DPH
zakázka přidělena firmě AF-CITYPLAN s. r. o.
- * studie adaptace budovy č. p. 54 - ZŠ s cenou 176 938,- včetně DPH
zakázka přidělena firmě Stavex Europe
- * technická studie na parkovací místa Chýnovská s cenou 150 040,- včetně DPH
zakázka přidělena firmě AF-CITYPLAN s. r. o.
- * dokumentace pro stavební povolení na parkovací místa Chýnovská s cenou 222 640,- včetně DPH
zakázka přidělena firmě AF-CITYPLAN s. r. o.

Zajímavou shodou okolností je, že tři ze čtyř zmíněných zakázek byly přiděleny firmě AF-CITYPLAN s. r. o.

Jaká jsou pravidla města?

Starosta je povinen informovat radu města dle odstavce 2, pravidel města pro zadávání veřejných zakázek přijatých 10. 8. 2012. Tato pravidla ukládají, že:

„2. Při zadávání zakázek o předpokládané ceně vyšší než 100 000,- Kč bez DPH a nižší než 250.000,- Kč bez DPH může zadavatel rozhodnout o přímém zadání zakázky za cenu obvyklou v místě plnění. Při rozhodnutí o tomto způsobu zadání zakázky je zadavatel povinen vycházet z informací o trhu a svých zkušenostech. Pro posouzení rozsahu prací, kvality prací a ceny si rovněž může vyžádat další cenové nabídky na základě rychlé výzvy bez dalších podmínek. Jedná se o dodávky na zajištění akcí schválených zastupitelstvem, nebo radou města, o kterých rozhoduje starosta města. O takto zadávaných zakázkách podá starosta informaci radě města.“

Pravidla byla porušena

Starosta na jednání zastupitelstva k nálezům kontrolního výboru sdělil, že si neumí představit, že by o zakázkách radu města neinformoval, tak jak mu pravidla města ukládají, ale vidí problém v tom, že to jen není nikde napsané. Proto svolal jednání vedení města a uložil, aby tyto skutečnosti byly písemně doplněny dodatečně. Ústní podání informace o přidělení zakázek,

kterým se pan starosta před zastupiteli hájil, však pravidla neumožňují. Pravidla jsou z principu věci naplněna v okamžiku, kdy je radou města přijato usnesení, že rada bere na vědomí informaci starosty o přidělení konkrétní zakázky. Tak se tomu koneckonců dělo u řady jiných zakázek plně v souladu s pravidly. U výše uvedených zakázek k přijetí takových usnesení radou města nedošlo, informování o přidělení zakázek nebylo na programech jednání rady města a starosta tedy jednal v rozporu s pravidly města.

Proč nám to není jedno?

Myslím, že nejen zastupitelé za LOS stojí o to, aby starosta obce bezvýhradně dodržoval předpisy města a opakovaně je neobcházel. Protože jen tak se informace o nakládání s veřejnými penězi dostává pod veřejnou kontrolu. A tak to musí být. Nelze, aby se veřejným stalo jen to, co vyšťourá opozice.

Městská pravidla (stejně jako jakákoliv jiná) jsou od toho, aby se dodržovala. A to i tehdy, kdy za prokázané opakované porušení předpisů města panu starostovi žádný postih nehrozí! Takové jednání není lhostejné nám ani veřejnosti.

Roman Šebl, zastupitel LOS
a člen kontrolního výboru

...pokračování „Z deníku zastupitele“

↓ Říjen 2020 ↓

5. 10. Jsme přesvědčeni, že skládání slibu na posledním zasedání zastupitelstva neproběhlo řádně. To je do budoucna napadnutelné a extrémně nebezpečné. Zasiláme podnět radě města a současně na ministerstvo vnitra námítkou.

7. 10. Nahlas to nikdo neřekl, ale zjevně máme pravdu. Dorazila pozvánka na 14. zasedání zastupitelstva. Program je totožný s programem 13. zasedání. Znovu chceme zařadit projednávání situace základní školy.

7. 10. Obdrželi jsme pozvání na jednání komise pro školství, svolané jejím předsedou, panem Slaninou na 13. října. V den konání je jednání chvíli před termínem s odvoláním na pandemickou situaci zrušeno.

20. 10. Petra upozornila na změny v dokumentech k architektonické soutěži. Opravené materiály dostáváme na poslední chvíli. Jsou jiné, než byly k dispozici pro hlasování na předchozím zpackaném zasedání zastupitelstva.

21. 10. 14. zasedání zastupitelstva. Tři hodiny před začátkem je nám oznámeno mailem, že se jednání bude konat pod širým nebem! Začínáme v 18,00 na lavicích před restaurací Na Plovárně. Mizerné osvětlení a v rozestupch, které jednání prakticky vylučují.

Starosta Pavel Bartoš po úvodních technikáliech navrhuje hlasovat u všech bodů bez rozpravy. Jeho návrh byl koaliční většinou 8 proti 7 schválen. Po tomto zcela nestandardním a z našeho pohledu nezákonném jednání jsme zasedání zastupitelstva opustili.

25. 10. Znovu jsme nuceni řešit proběhlé zasedání zastupitelstva (14.). Na ministerstvo vnitra míří návrh na přezkoumání průběhu, současně odchází naše prohlášení i na radu města.

Sejdeme se nad stejným programem potřeby?

pokračování příště.

O čem jednalo a také nejednalo zastupitelstvo

NEJEDNALO SE: Ani v září, ani v říjnu zastupitelstvo neprojednávalo situaci v místní škole, byť jsme to opakovaně navrhovali. Neřešilo se další výběrové řízení. Neřešilo se možné vyčíslení škody po bývalém vedení. Neřešila se podpora města novému vedení.

JEDNALO SE, ALE USNESENÍ NEBYLO PŘIJATO: „Zastupitelstvo města konstatuje, že starosta opakovaně porušil interní pravidla pro zadávání veřejných zakázek.“ Ač to tak je, nebylo odhlasováno, koalice svou většinou při hlasování pochybení překryla.

JEDNALO SE: Do finančního výboru byl zvolen developer. Po rezignaci Vladimíra Urbánka na post zastupitele a jeho odstoupení z finančního výboru byl finanční výbor doplněn o kandidáta koalice Antonína Hořínka.

JEDNALO SE ZBYTEČNĚ: 13. veřejné zasedání zastupitelstva bylo pro chyby v jeho vedení neplatné.

ZNOVU SE JEDNALO ZBYTEČNĚ: Jsme pevně přesvědčeni, že ani 14. veřejné zasedání zastupitelstva neproběhlo podle regulí. Měli jsme jen mávat rukama, to princip demokracie nenaplňuje. (podívejte se na záznam na youtube.com)

JEDNALO SE: Koalice zrušila „Výbor pro rozvoj města“. Zdůvodnění, že prý „nepracuje“ je překvapivou otevřenou sebekritikou - problém byl na jeho zasedání vůbec svolat 3 koaliční členy. Je ale výbor opravdu zrušen?

JEDNALO SE: Koalice si většinou jednoho hlasu odhlasovala zadání „Architektonické soutěže“. Mohli mít i naši podporu, stačila vůle ke kompromisu. Je ale soutěž opravdu zadána?

(red)

Jaká byla 7. Libčická Hašlerka?

Slunce v neděli 20. září zářilo a hřálo. A počasí bylo pro vystupující i návštěvníky Libčické Hašlerky, již tradiční kulturní akce pořádané naším spolkem LOS, za všechny ty roky zdaleka nejlepší! Hudební festival k počtě písničkáře Karla Hašlera se na sokolském hřišti konal již posedmé.

Ač situace nebyla zdaleka tak vážná jako v době, kdy vychází toto číslo, byl to komplikovaný čas koronaviru. Přesto dorazilo za pěknou písničkou na sedm desítek diváků. My nic neponechali náhodě a nachystali pro ně posezení s bezpečnými rozestupy.

Během programu se na pódiu vystřídaly dechová kapela **Krajanka**, poberounská staropražská kapela **Třehusk** a staropražská kapela **Šmrnc**. K nim se - a nejen jednou - vlastním zpěvem přidalo i publikum. Mohutnou diváckou podporu získal třeba Třehusk při refrénu „Vltavo, Vltavo voděnko hluboká, pověz mi, co bude do dne a do roka...“

Inu, opravdu povedené podzimní odpoledne strávené v příjemné společnosti. A proto pevně věříme, že se při stejné příležitosti potkáme zase za rok, snad v klidnější době. Těšíme se i na pravidelného čestného hosta a znalce Karla Hašlera - pana Gustava Oplustila s rodinou, jenž nás letos svou návštěvou ze zdravotních důvodů nemohl pociťt.

Hašlerka se stejně jako ostatní kulturní akce našeho spolku LOS opírá o dobrovolnickou práci. Připravujeme ji ve svém volném čase ve snaze obohatit libčický kulturní život. Jedinou odměnou nám je pochvala od návštěvníků. Ta stačí a děkujeme za ni. Je patrné, že každá příležitost se „posousedsku“ setkat je vítána. A to nás nesmírně těší.

Za finanční podporu děkujeme Středočeskému kraji, Fondu kultury a obnovy památek, ÚJV Řež, soukromému zemědělci Josefu Rousovi, Výzkumnému ústavu včelařskému z Dolu a firmě Devoto – výrobci dětského nábytku. Za dramaturgii festivalu patří i letos poděkování Luboši Harazinovi.

Na viděnou!

Ilona Ptáčková & Roman Šebl